ژانرهای داستانی

داستان علمی-تخیلی ژانری است که در آن نویسنده با استفاده از فناوری‌های آینده، سفر به فضا، هوش مصنوعی و تغییرات اجتماعی ناشی از علم داستان می‌سازد. در این ژانر، مرز میان واقعیت و تخیل عمداً باریک می‌ماند تا خواننده بپرسد اگر فردا چه می‌شود.

فانتزی جهانی موازی با قوانین خاص خلق می‌کند و بر نیروهای فراطبیعی، اژدها، جادو و سرزمین‌های افسانه‌ای تکیه دارد. فانتزی اغلب با سفر قهرمان و مبارزه با نیروی شر پیوند خورده است.

ترسناک ترس خواننده را هدف می‌گیرد و از هیولا، روح، خون‌آشام و فضای تاریک برای القای وحشت استفاده می‌کند. ترسناک می‌تواند روانشناختی باشد و ترس از ذهن انسان را بکاود.

رمان پلیسی جنایت، تحقیق و کشف حقیقت را روایت می‌کند. خواننده همراه با کارآگاه سرنخ‌ها را می‌بیند و می‌کوشد پیش از پایان داستان قاتل را بشناسد.

رمان تاریخی گذشته را زنده می‌کند و شخصیت‌ها در بستر جنگ، انقلاب یا تحولات بزرگ زندگی می‌کنند. نویسنده باید میان وفاداری به حقایق و جذابیت روایت تعادل برقرار کند.

رمان عاشقانه رابطه دو انسان را در مرکز قرار می‌دهد و از جدایی، وصال، حسادت و فداکاری می‌گوید. این ژانر احساس را با ساختار روایی پیوند می‌زند.

رمان بلوغ داستان رشد یک نوجوان است که با دوستی، عشق، مدرسه و بحران هویت روبه‌رو می‌شود. زبان ساده و صمیمی ویژگی اصلی آن است.

داستان کوتاه روایتی فشرده است که در یک حادثه یا لحظه تأثیرگذار می‌ماند. پایان باز یا غافلگیرکننده رایج است.

رمان روایت طولانی است که شخصیت‌ها، زمان و حوادث متعدد را در کنار هم می‌چیند. رمان می‌تواند هم سرگرم‌کننده باشد هم پرسش‌برانگیز.

نمایشنامه داستان را از طریق گفت‌وگو و صحنه روایت می‌کند. نمایشنامه برای اجرا نوشته می‌شود و دیالوگ ستون اصلی آن است.

فیلمنامه برای سینما و تلویزیون نوشته می‌شود و تصویر، صدا و حرکت را در کنار دیالوگ می‌سازد. ساختار فیلمنامه معمولاً بر پایه صحنه‌ها و سکانس‌ها است.

شعر زبان را به موسیقی و تصویر می‌سپارد. شعر می‌تواند روایتی کوتاه باشد یا احساسی بلند را در چند سطر فشرده کند.

زندگینامه زندگی یک شخص واقعی را از تولد تا مرگ یا بخشی از آن روایت می‌کند. نویسنده باید میان حقایق و تفسیر روشن تفاوت بگذارد.

خاطره روایت شخصی نویسنده از رویدادهای گذشته است. خاطره صمیمی‌تر از زندگینامه است و بیشتر بر احساس و برداشت تکیه دارد.

سفرنامه روایت سفر به مکان‌ها، فرهنگ‌ها و مردم است. سفرنامه می‌تواند ترکیبی از توصیف، خاطره و تحلیل باشد.

مقاله متن منثور کوتاه است که یک موضوع را بررسی می‌کند. مقاله می‌تواند علمی، ادبی یا انتقادی باشد.

داستان کودک برای کودکان نوشته می‌شود و ساده‌تر از داستان بزرگسال است. پیام اخلاقی و تصویر در آن نقش مهمی دارد.

داستان نوجوان برای نوجوانان نوشته می‌شود و بحران هویت، دوستی، عشق و مدرسه را روایت می‌کند. زبان ساده و صمیمی ویژگی اصلی آن است.

داستان کوتاه روایتی فشرده است که در یک حادثه یا لحظه تأثیرگذار می‌ماند. پایان باز یا غافلگیرکننده رایج است.

رمان روایت طولانی است که شخصیت‌ها، زمان و حوادث متعدد را در کنار هم می‌چیند. رمان می‌تواند هم سرگرم‌کننده باشد هم پرسش‌برانگیز.

نمایشنامه داستان را از طریق گفت‌وگو و صحنه روایت می‌کند. نمایشنامه برای اجرا نوشته می‌شود و دیالوگ ستون اصلی آن است.

فیلمنامه برای سینما و تلویزیون نوشته می‌شود و تصویر، صدا و حرکت را در کنار دیالوگ می‌سازد. ساختار فیلمنامه معمولاً بر پایه صحنه‌ها و سکانس‌ها است.

شعر زبان را به موسیقی و تصویر می‌سپارد. شعر می‌تواند روایتی کوتاه باشد یا احساسی بلند را در چند سطر فشرده کند.

زندگینامه زندگی یک شخص واقعی را از تولد تا مرگ یا بخشی از آن روایت می‌کند. نویسنده باید میان حقایق و تفسیر روشن تفاوت بگذارد.

خاطره روایت شخصی نویسنده از رویدادهای گذشته است. خاطره صمیمی‌تر از زندگینامه است و بیشتر بر احساس و برداشت تکیه دارد.

سفرنامه روایت سفر به مکان‌ها، فرهنگ‌ها و مردم است. سفرنامه می‌تواند ترکیبی از توصیف، خاطره و تحلیل باشد.

مقاله متن منثور کوتاه است که یک موضوع را بررسی می‌کند. مقاله می‌تواند علمی، ادبی یا انتقادی باشد.

داستان کودک برای کودکان نوشته می‌شود و ساده‌تر از داستان بزرگسال است. پیام اخلاقی و تصویر در آن نقش مهمی دارد.

داستان نوجوان برای نوجوانان نوشته می‌شود و بحران هویت، دوستی، عشق و مدرسه را روایت می‌کند. زبان ساده و صمیمی ویژگی اصلی آن است.